

REVISTA DE BADALONA

Periòdic
independent
d'informació

Any XLVII — Dimarts, 15 de setembre de 1987 — Núm. 2.816 — II Època — Preu: 65 ptes.

Badalona diu no al Barcelonès

GENERALITAT DE CATALUNYA

LA CARA CULTA DE CATALUNYA

Ajudar els grups de teatre amateur. Muntar exposicions de pintura itinerants. Premiar la creativitat. O contribuir perquè cada poble tingui la seva biblioteca, el seu museu o el seu arxiu històric.

Tot és important. El teatre, el cinema, la música, la dansa, les arts plàstiques, els monuments, els diaris, les revistes, els llibres...

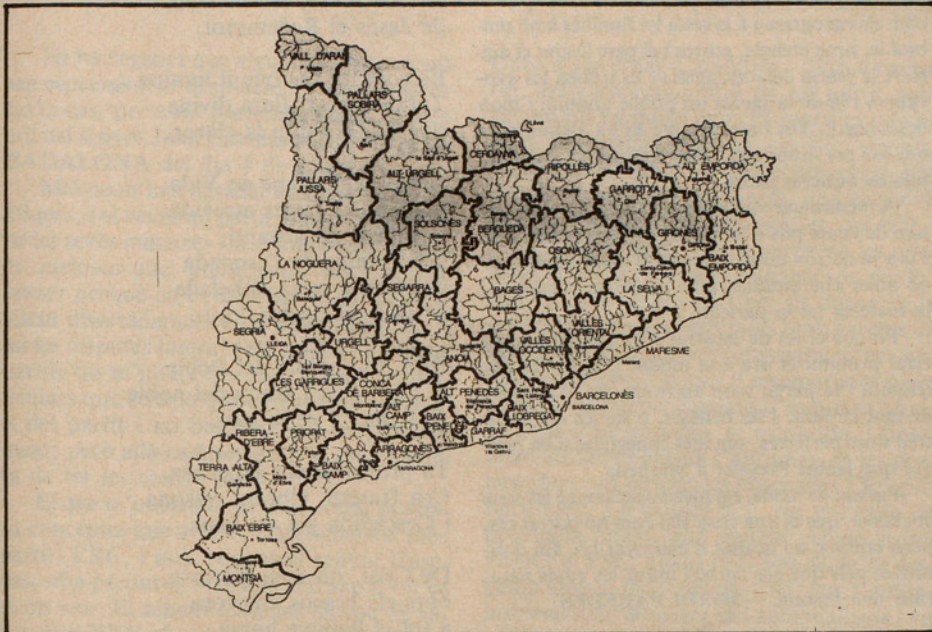
La cultura ens enriqueix a tots.

Per això, la Generalitat invertirà aquest any 4.500 milions de pessetes per potenciar el desplegament cultural a tot arreu. Perquè la cara culta de Catalunya sigui visible cada vegada a més llocs.

I és que, a Catalunya, la cultura no és patrimoni d'un ni de dos. Ho és de sis milions.

SOM 6 MILIONS

Badalona diu no al Barcelonès

L'Ajuntament de Badalona es va pronunciar en contra que el nostre municipi s'integri a la comarca del Barcelonès, i així es va acordar a la sessió extraordinària del Ple que tingué lloc ahir. Els tres grups amb representació municipal, PSC, IC i CiU, comparteixen llur oposició al Barcelonès, però no obstant mantenen diferents matisos. Els regidors socialistes i els d'Iniciativa han aprovat una moció de l'Alcaldia, en la qual es proposa de considerar la divisió territorial de Catalunya decidida pel Consell Executiu de la Generalitat, com desfasada en el temps i que no dona solució a la realitat social ni econòmica badalonina.

La moció critica la llei d'Organització Territorial que va ser aprovada pel Parlament de Catalunya, perquè entén que ha estat inspirada en la divisió territorial de 1936, és a dir, de fa més de mig segle, per la qual cosa els grups que li donen suport creuen que «de cap manera no constitueix la resposta adequada a la moderna realitat de la Catalunya d'avui».

El conseller Marcel Riera, en la seva condició de portaveu de CiU, va manifestar que el seu grup discrepa del text de la moció de

l'Alcaldia, tot i que ells tampoc no estan d'acord en formar part del Barcelonès. Els regidors convergents no es van conformar en dir només no a la pregunta formulada per un Decret (216/1987) de la Generalitat, i han aprofitat l'avinentsa per a fer una proposta. Es tracta de crear una nova comarca, segons CiU, en la qual s'hi integressin els municipis de Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs, Montgat i Tiana, sempre i quan aquests municipis hi estiguessin d'acord. El nom d'aquesta comarca podria ser el de Baix Besòs o bé el de Barcelonès Nord.

La nova portaveu del grup Iniciativa per Catalunya, Lluïsa Longas, intervingué per ampliar els arguments de la moció, i assenyalà que Badalona no pot pertànyer al Barcelonès perquè suposaria «romandre en una mena de cul de sac que no soluciona els problemes del municipi».

Els dos homes de més pes polític i electoral de Badalona, ahir varen seure junts a la Presidència. L'alcalde, Joan Blanch, té a la seva dreta al primer tinent d'alcalde, el comunista Màrius Díaz. Sembla que ambdós

polítics intenten també, amb la proximitat física —situació dels despatxos i el lloc en els Plens— la cohabitació dels dos socis de coalició.

Decisió de futur

L'Ajuntament qualifica el tema tractat al Ple d'ahir «d'una importància decisiva, en el qual s'implica el futur i el propi paper de la nostra ciutat», utilitzant les paraules textuales que figuren a la moció aprovada per socialistes i els homes i dones d'Iniciativa. Fora de solemnitats, nosaltres entenem modestament, que la distribució territorial de Catalunya és, en efecte, important. És per això que ahir no podíem evitar la sensació, en el decurs de la sessió plenària, que caldria anar més enllà i que cada grup deixés sentir la seva opinió, perquè sens dubte la tenen sobre una qüestió que ha estat motiu de polèmica en els darrers anys. No se'n escapa que la direcció del PSC i la d'IC tenen molt a veure, i que també hi influeix el fet que algunes forces creuen prioritari demostrar, encara que sigui simbòlicament, les dificultats anunciades per alguns d'aplicar la LOT (Llei d'Ordenació Territorial).

Segurament que un bon nombre de badalonins són partidaris d'aquella fórmula que permeti a la nostra ciutat mantenir la seva identitat i que alhora faciliti la solució dels problemes. Els recels d'un sector de la població sobre el fet que Badalona s'integri dins d'una mateixa comarca que Barcelona, també són ben coneguts.

Badalona, com a capital del Barcelonès Nord, com no fa gaires mesos defensaven polítiques de diferents colors, o bé qualsevol altre proposta imaginativa. D'acord que el sistema seguit pel Consell Executiu de la Generalitat no ha estat el més correcte, donant als Ajuntament dos mesos de termini, un dels quals era no hàbil, per les vacances. També és cert que la mateixa llei ja preveu una clàusula per tal d'aplicar-la si els Ajuntaments no estan d'acord, però malgrat tot s'ha perdut l'oportunitat de dir als badalonins què en pensen al respecte els seus representants electes.

Una vegada més la vista del que s'ha de decidir està massa posada a la capital catalana, i si es reivindica l'autonomia municipal, també fóra bó, que des de determinats partits, es demostrés una llibertat de moviments que des de fora sembla necessària.

JOAQUIMA UTRERA

REVISTA
DE BADALONA

Membre fundador de l'Associació
Catalana de la Premsa Comarcal

Edita: Edicions Badalonines, S.A. President-director: Estanis Alcover i Martí.

Redacció, Administració, Publicitat i Fotocomposició: Canonge Baranera, 64, 1er.

Telèfon: 389 41 58*. 08911-Badalona

Impressors: Novell, Badalona. Dipòsit Legal: B-1.384 - 1960

La línia de pensament de REVISTA DE BADALONA és independent i no accepta necessàriament com a seves les idees que es reflecteixen en els articles, col·laboracions i cartes publicades en les seves pàgines, sinó que en tot moment la Direcció respecta la llibertat d'expressió dels comentaristes. L'opinió de REVISTA DE BADALONA s'expressa només en els editorials.

REVISTA DE BADALONA agraeix totes les col·laboracions espontànies, però no mantindrà correspondència amb els seus autors, ni seran retornats els originals no publicats. Les cartes al director no hauran de sobrepassar d'un foli mecanografiat a doble espai, i en tot cas —encara que es vulgui la seva inserció amb pseudònim— hauran de venir signades de puny i lletra de l'autor, fent saber el seu domicili i el número del seu Document d'Identitat, i, a ésser possible, el telèfon.

Els escrits

destinats a aquesta secció de REVISTA DE BADALONA no han de sobrepassar de l'extensió d'un foli mecanografiat a doble espai. És imprescindible que siguin signats —encara que es demani la seva inserció sota pseudònim— i que hi consti el domicili i el número del Document d'Identitat del seu autor, així com també el seu número de telèfon. En el cas d'entitats o col·lectius, haurà de constar-hi el seu segell i, a més, el càrrec que hi ocupa el signant o responsable de la carta i el número del seu Document d'Identitat.

No serà publicada cap carta que no reuneixi aquests requisits, i, a més, REVISTA DE BADALONA es reserva, en tots els casos, la seva publicació íntegra o el dret de resumir-les o extractar-les quan així ho consideri adient.

L'ENCANT DE LA VELA

«Allò important és que la gent s'adoni de la gran il·lusió i aventura de la vela, és a dir, la vela lliure, la vela de passar-ho bé en el sentit d'aventura i de gaudi. S'ha d'aconseguir que la gent conegui la vela».

Això es el que va dir Joan Felipe Ruiz, minuts abans d'emprendre la sortida en catamarà cap a les Illes Medes. Lògicament té raó. Aquestes singladures de vela, com la que va fer l'any passat, Dènia-Eivissa, comporten un missatge obert, a fi que el jove, l'home normal, simpatitzi amb la vela, i que senti ganes de practicar aquest esport.

Ja sabem que tots els esports conformen l'atractiu de la competició. Però la vela, igual que el montanyisme, té una característica d'especial bellesa, i és això al que es refereix Joan Felipe Ruiz. La vela a part dels part competitiva, té la part de l'aventura, de l'al·licient de contemplar l'espectacle meravellós del mar, amb tots els perills inclosos que el mar té. L'immens escenari del mar, el cel, les veles, els vents, les tempestes, formen el gran contingut de la il·lusió del navegant, el complet ànim de la fortalesa fen front a les vicissituds de la mar i del vaixell.

Crec que la filosofia de la navegació a vela, dins la seva natural bellesa, dona aquest caire de sentir que tots coneixen l'alegria de navegar. L'espectacle inenarrable al clarejar, quan el mar és un gran i misteriós llac, és ja de per si un impressionant escenari real. El llenguatge del mar és especial, i l'atracció que l'home sent també és única. Conèixer la navegació, saber què és la vela, és una assignatura de cada any els mesos de l'estiu. I són ja molts, molts, els joves que tenien coberta aquesta assignatura...

Ràdio Popular de les Illes Balears i Ràdio Antena del Maresme es van fer eco de la travessia de Badalona a les Illes Medes. — PAU FERNÁNDEZ

LA GENT DE LA PLATJA

Les nostres platges durant aquest mes d'agost s'han omplert de gom a gom. Hi ha assistit gent de tot tipus i aquesta, a més, es defineix segons el dia de la setmana que hi va. El dilluns és el dia de menys banyistes, potser perquè encara pateixen la ressaca del cap de setmana. Poc a poc, men-

tre avança la setmana, l'assistència de gent va augmentant per arribar al diumenge on es desborden totes les previsions.

I, a més, la gent s'agrupa per zones: la de les primeres escales, el «windsurf», i la de l'últim espigó. Al mig de la platja els joves, tan els «pijos» com els «progres» i a la resta les famílies amb ombrell, nens menuts, gossos i el pare llegint el diari. A la platja del «xiringuito» es troben les «voyeurs» i la de la farola un públic anònim i molt desconegut. Tot i així sempre hi ha alguna noia que vol per «top-less» i creu amagar-se una mica més en aquesta platja.

A mesura que van passant els anys la bona costum de veure pits a la mà del sol va augmentant. I ara ja no són estrangeres amb color gamba, sinó noies que estudien amb nosaltres o amb qui la mateixa tarda parlem.

Perquè el fet de mostrar allò que sempre ha estat prohibit és ara una moda. Una moda que triomfa i fa parlar molt entre els que hi assistim de tant en tant. I les belleses, o sia les que mostren sines perfectes, són més conegudes a les platges que Isabel Preysler a Marbella.

Parlant de moda, cal mencionar també les «top stickers», que és una cosa així com no portar res, però tampoc no acabar d'ensenyar-ho. En definitiva, pels que ens agrada mirar les coses naturals: una timada. —JORDI PAREDES

La Creu de Llefià

Com la més fresca poncella
una flor, fragant i bella,
al cor del barri ha sorgit.

Herald de la primavera
que amunt puja dreturera
enfilant-se a l'infinit.

És de Crist la creu sagrada,
la creu santa, creu aimada,
de Jesús el Redemptor.

És com un far que il·lumina...
Torxa encesa, llum divina
que de Déu duu la claror.

Arbre sant, signe de Vida,
que amunt puges atrevida
i talment dit gegantí,
pels camins de l'estelada
mostres la meta anhelada
de Déu, el nostre destí.

Dins de l'ànima del Poble
hi has posat l'afany del noble
de l'amor i de la pau.

Ta presència ens esperona.
Crit fratern, vibrant ressona
i s'escampa pel cel blau.

De Crist, oh creu gloriosa,
obre els braços amorosa
a tot el llinatge humà.

Tu ets la creu victoriosa
De Jesús, la dolça Esposa.
Tu ets... la Creu de Llefià!

MIQUEL LLEONART

Qüestions de llenguatge

No hi ha cap inconvenient a fer-ho

Hem parlat en algunes ocasions de determinades frases que consten de dos verbs —el segon en infinitiu— relacionats amb una preposició. Dèiem que, per influència del castellà, sovint posem incorrectament la preposició **en** en lloc de **a** entre dues formes verbals. Són molts els qui diuen, per exemple, «Esforça't en fer-ho» («Esfuérzate en hacerlo»), «S'han entretingut en retallar-los» («Se han entretenido en recortarlos») o «No he pensat en portar-te'l» («No he pensado en traértelo»), quan el que hauríem de dir fóra **Esforça't a fer-ho. S'han entretingut a retallar-los i No he pensat a portar-te'l**. Com dèiem, en català només podem dir la preposició **en** davant d'infinitiu quan l'oració que aquesta preposició inicia és **temporal**, és a dir, quan equival a una oració iniciada amb la conjunció **quan**: «Hi aniré **en sortir del despatx**» (= **quan sortiré del despatx**). Llavors, en canvi, en castellà, es posa **a** («al salir del despacho»).

Avui volem advertir que la norma de no posar **en** sinó **a** davant d'infinitiu si l'oració no és temporal no val solament en els casos en què l'infinitiu es relaciona directament amb una altra forma verbal, sinó en qualsevol altre cas. Vegem-ho en aquestes frases: «un expert **a obrir caixes fortes** no obriria aquesta». «Qui

tingui pressa **a marxar** ja se'n pot anar». «No comprenc la seva insistència **a anar-hi**». «No crec que hi hagi cap dificultat **a allargar-ho**». Fixeu-vos que aquí l'infinitiu no està en relació directa amb un verb, sinó amb un nom —expert, pressa, insistència, dificultat— o amb un adjectiu —interessat—.

En realitat, tant en aquestes oracions com en les d'abans en què la relació s'establia entre dos verbs, la tendència a posar **en** en comptes de **a** és deguda no solament a la influència del castellà («un experto en abrir cajas fuertes»), sinó també al fet que, si no hi hagués l'infinitiu, sinó una altra paraula que no fos verb, la preposició que s'hi posaria en molts casos seria **en**. Comparem, per exemple, aquestes dues frases: «No he pensat **en el llibre**». «No he pensat **a portar-te'l**», i aquestes altres dues: «Estàvem molt interessats **en aquella conferència**». «Estàvem molt interessats **a sentir aquella conferència**». Pot ser, doncs, que el verb, el nom o l'adjectiu anteriors a l'infinitiu necessitin un complement iniciat amb **en**. Llavors, com hem vist en aquestes frases, cal canviar aquesta preposició per **a** quan el complement és una oració en infinitiu.

DEPARTAMENT DE CULTURA
CATALANA DEL CIC

Cal aclarir conceptes

Hi ha vegades que algunes lectures resulten especialment desplaents, i aquest ha estat el cas, per a mi particularment, de l'escrit del senyor Joan Casellas a REVISTA DE BADALONA del dia 4 de setembre.

Mai no m'han agradat les xafarderies polítiques, i el veure un partit atacat des de dins de les seves mateixes files, tot i tenint la raó, és quelcom que, literalment, em repugna, potser perquè en el meu partit, ERC, hem viscut disortadament aquesta experiència. A mi les disputes internes pel poder dels altres partits no m'interessen, són qüestions particulars que caldria que es resolguessin en el si del partit i no bescantejant-les publicament; però allà cadascú amb la seva manera de fer les coses.

El que m'interessa, de totes totes, és aclarir conceptes que afecten directament el meu partit, ERC, i que, segons el senyor Casellas, «ha perdut la brúixola, no sap d'on veni on va». El senyor Casellas hauria de saber que ERC el que ha perdut són vots, molts, massa si ell vol, però fins el moment present la brúixola encara la té, i marcant, fins i tot a contracorrent de l'electorat, el mateix camí de sempre: el progrés i la igualtat social de les persones; el nacionalisme, que passant per l'autodeterminació del poble pot portar o no cap a la independència; i com a cirera del pastís, l'única forma de govern que creiem que pot fer viable aquestes aspiracions: la República.

Per saber d'on venim: tenim la gran sort que, si ens falla la memòria, podem consultar la història escrita; el meu partit ja en forma part, ho sap el senyor Casellas?, i per mèrits de nombrosos màrtirs, famosos els uns i anònims els més.

Cap on anem? Doncs, sincerament, aquest és un camí molt més fàcil d'explicar que no pas de seguir; de totes maneres en faré cinc cèntims. Anem vers la consecució dels ideals, o utopies, segons des de la banda que es miri, més amunt indicades. Ara bé, el nostre camí és ple de parany i culs de sac. El primer gran parany ha estat precisament per ERC ajudar Convergència i

Unió a governar Catalunya. Això l'electorat, saba imprescindible de tot partit polític, no ho ha entès mai. El sacrifici que ha estat, políticament parlant, per ERC aquesta col·laboració pot arribar a representar, vistos els darres esdeveniments, una mena de «harakiri». Però el que està fet, fet està.

Vet aquí, però, que a partir de les relacions amb CiU tot esdevé un mal son per Esquerra. Res no ens surt bé. Es dubta de la nostra continuïtat; militants amb càrrecs de confiança es venen vergonyosament per un plat de lleties, o potser d'escamarlans; quan es parla de partits catalans d'esquerra en els mitjans d'informació, se'ns oblidia, i finalment els altres partits s'apropien de les nostres idees, tot havent-les exposades ERC públicament. En primer lloc, per exemple, la província única, que sembla propietat del PSUC; el PSC, abans PSC-PSOE, se'ns despenja amb el federalisme; CiU, que s'autoa-nomena únic defensor del nacionalisme i en canvi és incapaç de proposar una reforma d'un Estatut escanyolit. No creu que tots ells són exemples que demostrin un cinisme descarat?

És per això, senyor Casellas, que ERC no es pot permetre el luxe de treballar «colza a colze» amb partits que, tot i lluitar per Catalunya, ho fan amb plantejaments i finalitats molt allunyades de la línia política del meu partit. Els segons el senyor Casellas, nostres atacs, les nostres dissensions diria jo, no són personalitzades, car si bé entenem, i no som els únics en el món, que és perillós pel bon funcionament d'un govern mantenir la mateixa persona massa temps al capdavant, això no és obvi perquè el partit al qual pertany pugui continuar en el poder amb una altra cap igualment apte, com a candidat a la Presidència de la Generalitat.

Per altra banda, considero molt superficial l'afirmació del senyor Casellas que Convergència és el més important dels dos partits de la coalició CiU; personalment considero que Unió Democràtica té una ideologia, reconeguda internacionalment, de la qual està completament mancada Conver-

«Si vis pacem, para bellum»

Recordo que, quan era jove, apreníem als primers cursos de batxillerat una mica de llatí. Hi havia frases llatines prou conegudes, que servien gairebé de joc dels disbarats i que, amb una traducció ràpida i gens erudita, feien riure a tothom.

En recordo una, d'aquestes frases: «si vis pacem para bellum», que nosaltres mal-traduïem per: «si veus pasturar, para't a veure-ho», i tots riem. Però no, aquesta frase llatina ben traduïda significa: «si vols la pau, prepara't per la guerra». És una frase molt antiga, extreta d'antics llibres militars, i sembla —pel que es veu— que encara té actualitat. Tota la carrera armamentista ho demostra. Tots els estats proliferen en armament per a «assegurar» i «construir» la pau.

Tant de bo que els països, per consolidar la tan sovint malaltissa pau, l'asseguessin amb la «festa», amb el trobament joïós de persones sense fronteres. No amb armes, sinó enjardinant el món. No amb odis inútils. No amb rancúnies... sinó sense remordiments ni ressentiments.

Tant de bo que tots oblidéssim aquell «si vols la pau, prepara la guerra», i que siguem constructors de: «si vols la pau, prepara la festa».

JOSEP-LLUÍS SOCIÀS
De l'Àmbit Maria Corral

gència. Una altra cosa és si el senyor Casellas la importància l'aplica en funció de quantitat i no pas de qualitat.

Un darrer prec al senyor Casellas: és preferible que aquest escrit no tingui resposta per part d'ell. Seria fatigós pel lector, i, a més, ni em faria canviar d'opinió ni, evidentment, jo ho intento de cap de les maneres. Deixem-ho, doncs, com un deslliurament de pensaments que tan el senyor Casellas com jo teníem en el pap, o, com ell diu, més televisivament, un esplai a «cor obert».

MARIA TERESA VILA i SANVICENS
Consellera nacional i vice-presidenta intercomarcal d'ERC

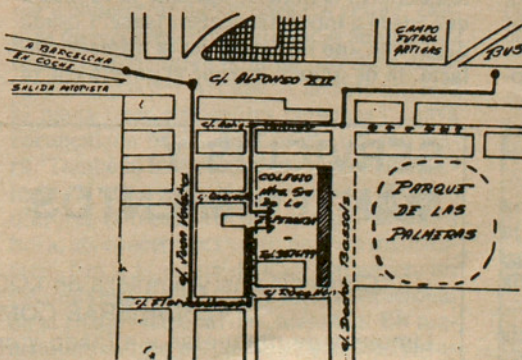
—Saque su título de Graduado en el Colegio Ntra. Sra. de la Esperanza.

—Clases desde Octubre a Junio.

—Exámenes en el mismo centro.

—Para informarse pase usted personalmente o llame al teléfono 387 61 99.

Graduado escolar Colegio N.S. de la Esperanza

BADALONA

L'agent ha passat a disposició judicial

Llefià mostrà la seva ira contra un policia acusat de violar una veïna

Isabel Losada amb un dels seus tres fills (foto: Lluís Pedregosa)

El policia nacional Manuel Solís Arenas va passar, aquest dissabte darrer, a disposició judicial, després que la policia hagués elaborat un informe sobre els fets que involucren aquell agent en un presumpte delict de doble violació. La nit de dimecres passat, Isabel Losada, que viu al bloc 91 del carrer de Guasc, del barri de Llefià, va denunciar el policia Manuel Solís, veí seu al bloc, perquè l'havia violada dues vegades davant dels seus tres fills. El fet ha causat una gran consternació als voltants del carrer de Guasc, on tothom coneixia la dona violada i el policia nacional, presumpte agressor. Dissabte al matí varen presentar declaració, als jutjats de Lloreda, Isabel Losada i l'agent Solís. Posteriorment el jutge digué que abans de setanta-dues hores decretaria la posada en llibertat o la presó incondicional per l'agent denunciat. Mentrestant, el policia va romandre retingut al preventori municipal.

Rebuig popular

Isabel Losada va denunciar, la nit de dimecres passat, a la Comissaria de Policia de la nostra ciutat, a la qual és adscrit l'agent Solís, que aquest policia l'havia violada dues vegades aquella mateixa setmana. Isabel Losada digué que la primera violació es va cometre dilluns a la nit, i que la segona va ser dimarts. Ambdues s'haurien fet davant dels tres fills, de 6 i 3 anys i 10 mesos, d'Isabel. El marit de la dona, Eusebio Gómez, feia unes setmanes que era fora de Badalona, ja que darrerament treballava en una empresa de La Puebla de Sanabria, de la província de Zamora.

Isabel Losada va anar a Comissaria acompanyada d'uns tres-cents veïns de Llefià que també feien ostensible la seva pro-

testa contra el policia, «perquè ja fa massa que ens té a tots amenaçats». Isabel Losada digué que «no he denunciat la primera violació, la de dilluns, perquè el policia em va

dir que si ho feia mataria els meus fills». Els veïns es varen tornar a concentrar dijous, perquè «aquest delict s'ha comès, per extensió, contra tots nosaltres. N'estem farts de les injustícies que aquest policia va començant contra tota la comunitat». La violació ha provocat tota mena de reaccions de solidaritat amb la víctima.

Fonts de la Jefatura Superior de Policia, a Barcelona, han informat a REVISTA DE BADALONA que «s'ha obert un expedient a l'agent Manuel Solís, en base al reglament de disciplina interna del Cos per tal de veure què ha passat i esbrinar les faltes en què hagués pogut incórrer».

Va entrar pel celobert

Isabel Losada, de 28 anys d'edat, relata, no sense dificultats, com havien succeït els fets. Isabel digué que la primera violació va tenir lloc dilluns, quan, després d'anar al carrer per deixar les escombraries, va tornar a casa i es va trobar, de sobte, amb l'agent. «Aleshores em va amenaçar, em va emmanillar les mans a l'esquena i em va violar». El segon cop, dimarts, Isabel estava veient la televisió. Segons sembla, el policia va entrar pel petit balcó del safareig, baixant pel celobert agafant-se per una canonada de conducció. Manuel Solís vivia al pis de sobre del d'Isabel. La dona ha explicat que «de cop algú em va agafar pel cap i em va amenaçar. Al girar-me vaig veure que era ell una altra vegada. Aleshores vaig cridar i vaig agafar unes tisores, amb les quals em vaig defensar. Al sentir els crits van sortir els dos

nens grans, Cecília, de sis anys, i Raül, de tres. Al veure'ls, el policia els va colpejar».

(Passa a la pàgina següent)

SERVICIOS Y MANTENIMIENTOS

Llobet, S.A.

Conservación y limpieza de LOCALES, FABRICAS, OFICINAS, ESCALERAS COMUNITARIAS, etc.

Limpieza de moquetas y afinado y cristalizados de terrazos y mármoles
Luna, 37-39 — Tel. 384 04 31 — BADALONA

(Ve de la pàgina anterior)

Preocupada pels nens

El que més preocupa ara per ara Isabel és el trauma que poden patir els fills. Raül no és a casa seva sinó a la d'uns familiars, i Cecília, segons sa mare, «no és la mateixa des de dimarts. Està molt estranya. Es passa moltes estones plorant. Haurem de veure què fem per evitar que quedin traumatitzats pel que ha succeït». Qui també es mostra molt afectat pels fets, a part d'Isabel, és el seu marit, que vol «escriure al ministre de Justícia o al Defensor del Poble, perquè volem que aquest home se'n vagi del barri. A més, vull parlar amb el jutge o amb el governador civil, perquè vull saber quin és l'història professional d'aquest home».

Convivència difícil

Els problemes de convivència entre els veïns del bloc 91, del carrer de Guasc, i d'altres del costat, i el policia nacional vénen de lluny, tot i que, segons els veïns, «mai no havien arribat a ser fets d'aquesta magnitud».

José Lara, que viu al mateix replà que l'agent de la policia, va presentar, el mes de setembre de 1985, una denúncia contra Manuel Solís, per «agressions, ja que ens vàrem barallar quan ell va tirar uns petards amb pedres, com si fos metralla, a casa meua, produint força malmeses. Quan vaig anar a demanar-li explicacions va treure una porra i em va colpejar. Com que jo em vaig defensar, ell també va presentar una denúncia contra mi».

El passat mes de març un grup de sis veïns varen presentar una querrela criminal col·lectiva contra el policia, per «difamacions, tinença il·lícita d'explosius a casa seva, injúries i agressions». Antonio Izquierdo, que viu al bloc 87 d'aquell mateix carrer assegura que «Solís va fer córrer pel barri que jo me n'anava al llit amb la dona del meu millor amic. Em té amenaçat. Em provoca constantment perquè jo li pegui, i, segons que em diu, aleshores em pugui tancar a la presó». Els veïns es mostren preocupats perquè «cap de les dues denúncies ha estat vista encara als tribunals. Però ja no podem esperar més».

Manuel Solís va ser nomenat, l'any 1985, president de la comunitat de veïns del bloc 91 del carrer de Guasc, ja que li va tocar per torn rotatiu. Tanmateix, els veïns el varen destituir al cap de poc temps, la qual cosa «li fa sentir fatal. Va ser terrible. A partir d'aquell dia va començar a amenaçar la gent, a tirar petards, a dir que volaria el bloc i d'altres frases semblants». Els veïns afirmen que «sempre treia la pistola per qualsevol cosa».

La nova rotonda distribueix el trànsit a Sant Adrià, Santa Coloma i Barcelona**Pasqual Maragall va visitar el Pont del Molinet, que es converteix en el nou enllaç amb Barcelona**

El president de la Corporació Metropolitana de Barcelona (CMB), Pasqual Maragall, va visitar, dijous passat, acompanyat de la major part dels alcaldes metropolitans, diverses obres que la CMB ha fet o està fent a diversos municipis de l'àrea metropolitana. Pasqual Maragall es va aturar especialment al Pont del Molinet, que creua el riu Besòs i que serveix d'enllaç directe entre Badalona i el barri del Bon Pastor, de la ciutat comtal.

L'entrada en funcionament d'aquest pont, construït l'any 1976 però sense accessos, ha suposat la desaparició del caos circulatori que s'originava cada dia a les hores punta a Sant Adrià de Besòs i al barri de Llefià de la nostra ciutat. Els nous accessos al Pont del Molinet han costat cent norantatres milions de pessetes, que han estat pagats per la CMB.

La rotonda metropolitana

Pasqual Maragall va recórrer també el nus de carreteres, situat a l'entrada del pont, que distribueix el trànsit cap a Sant Adrià de Besòs, Santa Coloma de Gramenet, la part alta del barri badaloní de Llefià i cap a la plaça de Trafalgar, també de Llefià. Aquesta rotonda ha començat a funcionar aquest estiu, i els primers dies van suposar un notable embolic pels conductors, els quals poc a poc s'han fet al nou traçat que fa més ràpid l'accés a les poblacions veïnes.

Aquesta rotonda i els accessos al Pont del Molinet formen part del projecte con-

gut com Gran Via Nord, que travessara tots els barris de la part alta de la ciutat i lligarà amb Barcelona. Es tracta d'una nova via que s'està fent, la qual neix al mateix Pont del Molinet; tot seguit va cap a la plaça de Trafalgar i l'avinguda del Marquès de Sant Mori, i es dirigeix cap a Lloreda per sota del turó d'en Carig; després de passar per sobre de Can Cabanyes s'endinsa per Lloreda cap a Montigalà, comunicant els barris de Morena i de Bufalà i acabant a la vora del terme municipal de Montgat. Aquesta Gran Via Nord tindrà caràcter eminentment urbà, i en cap cas no es pot parlar d'una autovia o cinturó. Vindrà a ser com una nova carretera general que suposarà una sortida de la ciutat cap a Barcelona.

El president de la CMB, Pasqual Maragall, va dir que «el Pont del Molinet i els seus accessos amb la rotonda són l'obra metropolitana per excel·lència, perquè afecta quatre municipis. A més, soluciona una part dels problemes de viabilitat i de circulació que ara tenen Badalona, Barcelona, Sant Adrià i Santa Coloma».

Pasqual Maragall anava acompanyat dels alcaldes de Badalona, Joan Blanch; de Sant Adrià de Besòs, Antoni Messeguer, i d'altres poblacions de l'àrea. No hi era, en canvi, l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, Lluís Hernández.

Els batlles varen també passejar pel nou parc metropolità del Pont del Molinet, que tindrà, quan estigui acabat, una superfície de nou hectàrees. L'adquisició del terreny ha costat cent vint milions de pessetes, mentre que les obres estan presupostades en cent nou milions. —JORDI MARTÍ

Sempre ens vàrem pensar que tot s'acabaria amb algun accident».

Parlem amb l'alcalde

Els veïns del carrer de Guasc es varen tornar a concentrar dijous passat al vespre. Després de recórrer en manifestació alguns carrers del barri, varen tallar la carretera general al seu pas per Artigas. A la concentració hi havia unes cinc-centes persones i anava encapçalada per Isabel Losada i el seu marit. També hi havia el conseller municipal delegat al districte, Ferran Bello. Després d'aturar el trànsit rodut per espai de mitja hora, els concentrats varen anar en manifestació fins a la masia de Can Cabanyes, on l'Ajuntament celebrava l'acte institucional de la Diada Nacional de Catalunya. Els manifestants varen parlar amb l'alcalde i el varen convidar a anar a Llefià a parlar amb la resta de veïns. Joan Blanch va haver

d'abandonar l'acte de Can Cabanyes abans que aquest s'acabés. Un cop va anar a Llefià es dirigí als veïns amb un megàfon. Joan Blanch digué que el tema és ara en mans de la Justícia i que, per tant, l'Ajuntament no hi té cap competència directa. Joan Blanch es va comprometre a entrevistar-se amb el governador civil, Ferran Cardenal, per demanar-li que s'aparti del cos aquest policia nacional.

JORDI MARTÍ

Viatges i excursions
VIVES

Delegació de Badalona
D'AUTOCARS CANALS S.A.
Guixeras, 55 - Tel. 387 08 43

PAPELERIA XALOC
Y
BOLSOS RENARD

Material escolar y de oficina
Carteras y bolsas de deporte

Nápoles, 48 - Floridablanca, 89
(frente Colegio Esperanza) - BADALONA

Badalona a Rafael Casanova

L'alcalde, Joan Blanch, amb diversos regidors municipals, fa ofrena d'un escut de flors davant del monument a Rafael Casanova, a Barcelona.

I.C. s'oposa a la permanència de Badalona a la comarca del Barcelonès

El grup municipal d'Iniciativa per Catalunya, de l'Ajuntament de la nostra ciutat, es mostra contrari a la permanència de Badalona dintre de la comarca del Barcelonès. El primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament i cap de llista a les anteriors eleccions municipals per aquesta coalició electoral, Màrius Díaz, va afirmar dimecres passat en roda de premsa que «seguir al Barcelonès suposa una suburbialització de la nostra ciutat que no respon a la realitat actual ni ens serveix per aconseguir la nostra pròpia identitat». Màrius Díaz afegí que «es tracta d'una divisió de caràcter judicial, un calaix de sastre que no respon a cap dels nostres problemes socials, polítics i econòmics. Per tot això Iniciativa per Catalunya diu no al Barcelonès».

Aquesta coalició electoral no va presentar cap alternativa concreta a la futura ubicació comarcal de la ciutat sinó que va demanar una reunió urgent dels ajuntaments que ara estan inclosos dintre de la comarca del Barcelonès, incluint-hi Montgat i Tiana, «perquè així s'arribi a un acord global que satisfaci les necessitats municipals». Màrius Díaz va criticar durament Convergència i Unió perquè «està actuant d'una forma apressada i tancada. CiU no té cap proposta quan ens presenta l'ordenació territorial de Catalunya de 1932. Això és tristíssim. CiU no ha fet res en els darrers anys per elaborar una nova ordenació territorial de Catalunya». —J.M.

Els problemes de la Piher

Dilluns de la setmana passada una representació del comitè d'empresa de «Piher, S.A.» va celebrar una reunió, a Madrid, amb el director general de Col·locació Carlos Navarro, un representant de Check i les Federacions de Comissions Obreres i d'UGT.

Després d'aquesta reunió, el comitè d'empresa de Piher ha redactat un comunicat, en el qual fa constar que denuncia l'actitud del Govern Central, que sembla que està disposat a posar inconvenients a la continuïtat de l'empresa badalonina, amb el nom de Piher o amb qualsevol altra nom, tot i que és l'única empresa espanyola que fabrica resistències i condensadors.

Per això el comitè d'empresa diu que està estudiant la possibilitat d'instar la declaració de fallida mercantil, amb retroactivitat de cinc anys, amb la qual cosa, posaria en perill la venda de «Piher Navarra» i les filials de l'estranger realitzada per la família Heredero a la Diputació Foral de Navarra, operació que, segons el comitè d'empresa, directa o indirectament té el suport del Govern central.

euroGLOSSA 2000

ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS

FRANCÈS

ALEMANY

CATALÀ

Aquest curs 87-88 obrim una
altra escola al carrer
MARINA, nº 1

Si esteu motivats i voleu
parlar un altre idioma, tots els
camins us porten a les
nostres escoles

Indústria, 30-34, 1er. 2a. Tel. 384 58 20
Marina, 1, 1er. 1a. - Tel. 383 62 70

REVISTA DE BADALONA

Director: Estanis Alcover i Martí

Director adjunt: Salvador Alsina i Valls; redactora en cap: Joaquima Utrera; caps de secció: Jordi Martí (Ciutat), Joan García Riera (Lleure), Antoni Castellà (Esports), Pere Soriano (Coordinació).

Edita: EDICIONS BADALONINES, S.A.

Administrador: Joan Cairat Senaller; cap de publicitat: Pere Soriano Casino; cap de distribució i subscripcions: Maria Dalmau i Torrents.

Campanya de la Creu Roja

La Creu Roja inicia, precisament avui, dia 15, una campanya d'imatge institucional, que estarà present a tots els mitjans de difusió durant els propers dos mesos. L'objectiu de la campanya és difondre les activitats de la Institució i aconseguir un increment del nombre de socis col·laboradors. I el dia 5 de novembre seran instal·lades, a Barcelona, taules de recaptació, per tal de reinstaurar la presència de la Creu Roja al carrer.

Nou president de la Unió Gimnàstica i Esportiva

A l'assemblea general extraordinària de socis que es va celebrar recentment, va ser elegit per unanimitat nou president de la Unió Gimnàstica i Esportiva de Badalona el doctor Ramon Rubiés i Trias.

EL CUPÓ DELS CECS
UNA GENTILESA DE:

nitus

Vendes al major i detall

Fàbrica pròpia

Fàbrica: Baldomer Solà, 9 - Tel. 387 74 49

Tenda: Baldomer Solà, 5 - Tel. 383 68 52

Tenda: Mar, 99 - Tel. 384 36 76

Dia 9, dimecres, 2410; dia 10, dijous 3150; dia 11 divendres, 94450; dia 14, dilluns, 6140.

OFEREIX
el resultat del
SORTEIG DE LA

• Menú diari

de dijous passat

19, 24, 29, 34, 38, 48 (12)

Ignasi Iglesias, 46

Tel. 389 22 16

Pròxima inauguració

Trebol 2

Carrer Can Llagosta, 43
Galeries Victòria

Premis en un concurs d'arquitectura

L'arquitecte badaloní Alfons Soldevila i Barbosa, conjuntament amb el també arquitecte Josep I. de Llorens i Duran, ha estat guardonat amb un accésit en el concurs d'idees per a remodelar l'Estació de Barcelona-Terme, de la Renfe, o sigui l'antiga Estació de França. Aquests dos arquitectes havien presentat el seu treball amb el títol de «395285». El primer premi del concurs ha estat declarat desert, i en el seu lloc han estat creats quatre accésits, atorgats respectivament, a més de Soldevila i Llorens, a Antoni Barrionuevo i Ferrer, Antonio Armes-to i Aira i Carles Martí i Aris, pel seu treball «Término»; a «Josep Fuses i Comalada i Joan Maria Viader i Martí, pel seu treball «Le voyage angoissé»; i a Ignaci Veciana i Gramunt i J. Francesc Guàrdia i Riera, pel seu treball «T.G.V.».

Cada un dels quatre accésits té un premi de quatre-centes cinquanta mil pessetes.

Premi de disseny

Montserrat Simó, dissenyadora de moda infantil, va guanyar un dels dos accésits del XIII Premi Nobel de la Moda que organitza el Gremi d'Indústries de la Confecció, de Barcelona, amb el suport de la Direcció General de Promoció Comercial del Departament d'Indústria i Comerç de la Generalitat de Catalunya, i del Centro de Promoción de Diseño y Moda, del Ministerio d'Industria i Energía. El premi consistia en quaranta mil pessetes i una placa commemorativa. La guanyadora és alumna de l'escola de disseny «Carmela», de Sant Adrià de Besòs.

Congrés de Grups Amateurs d'Activitats Científiques

La Direcció General de Difusió Cultural i la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT), ambdues de la Generalitat de Catalunya, han preparat el Primer Congrés de Grups Amateurs d'Activitats Científiques, que es celebrarà a la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona els dies 17 i 18 d'octubre vinent, dissabte i diumenge. El Congrés es subdivideix en cinc ponències, que tractaran sobre «Astronomia, astrofísica i física de l'atmosfera», «Ciències de la vida», «Ciències de la terra», «Ciències tecnològiques» i «Ciències de l'home».

La Secretaria està oberta al Servei de Promoció Cultural de la Generalitat.

Canvi de domicili

L'Associació de Clubs de Bàsquet ha traslladat les seves dependències de Barcelona al carrer d'Iradier, 37, amb el telèfon número 417.24.04, d'aquella mateixa ciutat.

EUROPTICA

Tel. 384 69 50

Carrer del Mar, 61

- Lents de contacte
- Aparells per l'oïda

Tenim obert els dissabtes

URGÈNCIES

CENTRES SANITARIS

Hospital municipal	389 40 00
Dispensari Pomar	395 02 54
Dispensari Sant Roc	388 13 40
Urgències S.O.E.	384 00 65
Ambulàncies Creu Roja	384 59 00
Ambulàncies La Pau	395 51 61

SEGURETAT

Polícia - Urgències	091
Guàrdia Urbana - Urgències	092
Guàrdia Urbana	389 33 04
Comissaria de Policia	387 04 47
Guàrdia Civil	384 02 53
Guàrdia Civil - Urgències	874 11 00
Bombers	388 00 80

SERVEIS PÚBLICS

FECSA, avaries	384 00 08-241 52 00
Catalana de Gas, avaries	384 31 00
Aigües, avaries	384 50 12
RENFE, informació	322 41 42
Estat carreteres	204 22 47
Transports comarcals	237 45 45
Correus	384 34 52
Hora exacta, informació	093
Informació meteorològica	094
Noticiari Ràdio Nacional	095
Informació esportiva	097

TAXIS

Parada carrer del Temple	384 63 62
Parada Cine Victòria	384 67 06
Parada plaça Pep Ventura	387 39 46
Parada de la Salut	387 88 92
Servei permanent	387 10 00

FARMÀCIES

Avui, dimarts, Gotzens (Barcelona, 26) i Palau-Ribes (Avinguda del Marquès de Sant Mori, 127); **dimecres**, Borràs (Juan Valera s/n) i Baratech (Carles I, 64); **dijous**, Via (Olivera de Sistrells, 36) i Pal (Independència, 190); **divendres**, Coves (Creu, 89) i Feliu (Pérez Galdós, 15).

SANTORAL

Avui, dimarts, la Mare de Déu dels Dolors; Nicomedes i Albi; **dimecres**, Corneli, Cebrià, Edita i Beata Imelda; **dijous**, la Impressió de les Llagunes de Sant Francesc; Robert i Ariadna; **divendres**, Josep de Cupertino i Ferriol.

El Litoral és l'únic club badaloní

4 x 4: L'escoltisme motoritzat

Francesc Balart: «Ni estem federats ni fem classificacions; la nostra pretensió és passar-nos-ho bé»

«Un club de 4 x 4 ve a ser com una agència de viatges que es dedica a organitzar excursions, preparar itineraris, fer gimcanes i proves de caire esportiu perquè la gent, amb el seu vehicle de 4 x 4, pugui participar-hi. I ho fem sense cap ànim de lucre, sense estar federats...». És el president del Grup 4 x 4 Litoral, Francesc Balart, qui s'expressa d'aquesta manera. «El 4 x 4 —afegeix— significa que els cotxes tenen tracció a cadascuna de les quatre rodes. Però nosaltres ho entenem només per aquells vehicles preparats per anar per la muntanya: Land-Rover, Suzuki, Nissan, Toyota, Range Rover... i no els Audi Quattro, els Ford Sierra 4 x 4, perquè aquesta no és la idea».

La dinàmica que se segueix normalment en una concentració consisteix en sortir d'un punt determinat i fer un gran esmorzar de germanor. Després, i sense límits horaris, perquè tothom pugui anar al seu aire, comença l'itinerari. Allà hi haurà les primeres dificultats, els camins alternatius i potser algun contratemps. És l'essència del 4 x 4.

«No establim cap mena de classificacions. Crec que d'aquesta manera es disfruta més, atès que pots estar per la potència del teu cotxe i pots intentar coses que d'altra manera, per manca de temps o per voler ser el primer, no podries fer».

Existeix un llibre de ruta que marca l'itinerari de la prova i que impossibilita qualsevol pèrdua a l'estar tot molt clar. «El llibre de ruta és importantíssim. Ens guia per on hem d'anar i ens indica quins són els camins al-

terns, si és que n'hi ha. Fer-lo és un xic complicat perquè comporta molta feina. Primer has d'anar al lloc on es desenvoluparà la prova i passar amb el cotxe per veure com està la cosa. Després has de fer-lo i emportar-te una persona neòfita perquè sigui ella, a partir de les indicacions i els dibuixos que hi veu, qui et guïi. Si ho entén tot serà una assegurança de cara als participants que, al conèixer més de què va la cosa, no tindran llavors cap mena de dubte per gular-se. L'últim punt consisteix en fer les fotocòpies i anar a buscar un restaurant per tots, encarregar el menjar... En total et suposa com quatre o cinc viatges a la zona on se celebrarà la prova. Una mostra de la complexitat del recorregut la marca la següent dada: per avançar un quilòmetre es tarda uns vint minuts».

No estan federats

Fundat en el mes de febrer de 1985, el Litoral és un dels grups de 4 x 4 que van per lliure. Sembla, però, que el seu futur no passa necessàriament per lligar-se amb la Federació.

ANGLÈS Cursos Trimestrals

- Anglès general per a tots els nivells
- Programes per júnior
- Matrícula oberta del 21 de setembre al 7 d'octubre
- Començament dels cursos: dies 5 i 6 d'octubre.

INSTITUT D'ESTUDIS NORD-AMERICANS

Avda. Martí Pujol, 198-202

☎ 384 04 11 - BADALONA

«Hi ha una Associació de Clubs de 4 x 4, però nosaltres no hi estem integrats perquè és requisit indispensable l'estar federats com entitat esportiva. El secret d'anar per lliure és que no ens volem engrandir massa per por de perdre l'ambient que es respira. També això ens dona més independència: si volem muntar una prova només cal que ho comuniquem a l'Ajuntament d'aquell lloc i ja està».

Per altra banda tampoc no els comportaria massa beneficis per la seva pròpia idiosincràsia: «Estar federats ens facilitaria l'entrada a proves puntuables, i això és una cosa que no ens afecta en absolut perquè nosaltres rebutgem tot el que sigui competitiu. L'únic objectiu que ens hem traçat és passar-nos-ho bé i l'estem complint amb escreix».

Com succeeix amb moltes altres modalitats esportives, Catalunya s'ha convertit en la capdavantera del 4 x 4. «Tenim el 4 x 4 Motor Bonaire de Terrassa, el 4 x 4 Bages Club de Manresa, el Quatre-Dos de Valls, el 4 x 4 d'Olot, el de Mataró o inclús el de Mallorca, com a principals grups. Aquí a Badalona de

moment només som nosaltres, i el cert és que la creació del Litoral va ser circumstancial i va néixer d'una forma bastant simpàtica...».

La història retrocedeix fins el febrer de 1985 i té com escenari el marc de La Conreria:

«En Salvador Domènech, en Jordi Plegay i jo —comenta en Francesc Balart— vam quedar per anar un diumenge a La Conreria amb Land Rover. Vam pujar-hi amb dos cotxes i ens vam posar en un camí obert pel centre, que tenia forma de «V». A la superfície només hi quedava un petit tros perquè avancessin les rodes. Tota la resta era un forat. Era tan complicat sortir d'allà que per fer mil cinc-cents metres vam invertir quatre hores i mitja. I això és el bonic: avançar centímetre a centímetre, agafar la pala i retocar el camí, treballar amb els tacs de fusta». L'acció va ser la protagonista de la primera presa de contacte entre aquests tres badalonins i el 4 x 4. «Al sortir d'aquest obstacle inicial —segueix dient Balart— ens vam trobar amb uns reguerots fondíssims i els vam haver d'omplir de pedres i troncs. Recordo que també vam haver d'apartar del camí un arbre cremat... Va ser un començament intens».

«Si t'agrada l'aventura, truca'ns»

Un cop finalitzada la primera excursió, els tres expedicionaris varen decidir de crear un grup de 4 x 4. La manca de mitjans per donar publicitat a la formació d'un club de la modalitat féu que aquesta es realitzés de manera un tant rudimentària.

«Vam fer unes octavetes que deien «Si t'agrada l'aventura, truca'ns» i les vam posar als neteja-parabrises dels Land Rover i cotxes similars. Hi anaven els telèfons d'en Salvador, d'en Jordi i el meu, i a dir veritat la gent es va espantar una mica. Es pensaven que amb aquestes proves trencarien el cotxe, però no és cert perquè t'aguanten més de cent cinquanta mil quilòmetres i és poc freqüent no acabar un circuit a causa d'una avaria». Finalment la gent s'animà i en la primera presa de contacte, a Canyet, s'hi varen donar cita un total de vint-i-tres vehicles.

Durant l'any 1986 el Litoral va ser present a Begur, Manresa, Deltebre, en la clàssica Baga Montesblancos i organitzà dues matinals i una prova nocturna a Badalona. «Les matinals serveixen per ensenyar a la gent com

s'ha de fer anar un 4 x 4 per la muntanya, i tenen força acceptació. Pel que fa a la nocturna, la vam celebrar a Montigalà i als participants els vam donar un llibre de ruta on sortien la creu de Montigalà, ca l'Alemanys i les ermites i havien de trobar els sis controls que havíem establert. Els controls eren uns cotxes a dalt de la muntanya que cada cinc minuts encenien els llums deu segons. En total vàrem ser quaranta-quatre cotxes: trenta-set participants, sis controls i jo, que anava passant pels controls per si hi havia alguna anomalia».

Balart manifesta que són diversos els espònsors que fan possible moltes d'aquestes sortides: «Sense l'ajut que ens proporcionen Viatges Giramón, Autoescola Montecarlo, Esports Mauri, Caixa de Barcelona, Home i Dona i algunes cases de recanvis que es mantenen en l'anonimat, no seria possible fer moltes de les coses que fem. Tampoc no vam trobar cap impediment en les persones de Marcel Riera i Miquel Giró, quan estaven a l'Àrea de Cultura, Joventut i Esports, per organitzar la nocturna a la nostra ciutat».

Un dels projectes que té pensats el president del Litoral és el de fer una concentració a Badalona —com la que els dies 19 i 20 de setembre tindrà lloc a Begur— cap el mes de maig, en plenes festes locals.

«La meua idea és trobar-nos un dissabte per la tarda, després de dinar, obrir les inscripcions i després fer una visita a la ciutat: les termes romanes del Museu, Sant Jeroni, la Rambla... Aquesta gira també es podria deixar per un altre moment i substituir-la per una espècie de gimcana en el passeig que hi ha entre la platja i la Rambla. Allà hi posaríem una zona d'obstacles amb troncs, pneumàtics i forats a terra plens d'aigua. Crec que atrauria la gent i es podria divulgar el 4 x 4 a Badalona. Cap al vespre es podria muntar un petit rally nocturn i llavors, per l'endemà, diumenge, es deixaria la prova reina: una sortida des de Montigalà cap a Vallromanes o Sant Fost».

De confirmar-se aquesta seria una bona notícia pels amants del 4 x 4: tenir la possibilitat de córrer a Badalona en les Festes de Maig. Esperem que es faci realitat l'ambiciós projecte de Francesc Balart.

JOSEP-ANTON COVES

Èxit de participació en els actes festius de la Diada

Actuació de la Coral «La Badalonense»

Els actes organitzats per l'Ajuntament per tal de commemorar la Diada Nacional de Catalunya des del vessant festiu van tenir força participació popular. Tant a Can Cabanyes, dijous, com a la Plaça de la Vila, divendres, força badalonins van aplegar-se per presenciar les actuacions que hi havia previstes.

Unes tres-centes persones eren la vigília de la Diada a la masia de Can Cabanyes. En presència de diverses autoritats municipals, encapçalades per l'alcalde, Joan Blanch, l'acte va consistir en les actuacions de la Coral «La Badalonense», l'Esbart de l'Orfeó Badaloní i un final castell de focs, a més d'un parlament que va fer l'alcalde.

Joan Blanch va començar destacant que «a Badalona, com a totes les viles i pobles del Principat, fem la celebració de la Diada en plena llibertat». L'alcalde, va fer especial esment de la importància de poder actuar amb llibertat, «que permet que el poble pugui decidir el seu destí. I això els catalans ho hem de tenir sempre present, so-

bretot perquè durant molts anys no ho vàrem poder fer».

L'alcalde va centrar bona part del seu discurs en expressar una visió optimista del futur de Badalona. Després de dir que «la Diada Nacional de Catalunya ens serveix per plantejar-nos el futur i treballar-hi lliurement des de la pluralitat d'ideologies i la diversitat de les institucions», va assegurar que «tenim davant un futur esplendorós i cal un esforç de posta en comú per aconseguir el mi-

llor per a Catalunya, i Badalona és una de les ciutats que més coses positives hi pot aportar».

La primera autoritat municipal va acabar senyalant que «fer una Catalunya més justa i pròspera és cada vegada més una ferma possibilitat, i cal aconseguir-ho amb l'anhel de tots. Cal que decididament treballem pel bé del nostre poble, perquè durant molts anys poguem celebrar la Diada amb llibertat, justícia, pau i igualtat». Un «Visca Catalunya» i l'aplaudiment dels assistents va cloure el parlament.

Seguidament va continuar el programa de l'acte, per bé que l'alcalde, acompanyat d'alguns regidors, va haver d'abandonar el marc de la celebració a requeriment d'una comissió de manifestants que en aquells moments havia tallat el trànsit dels accessos a l'autopista per la sortida del barri de Sant Roc protestant pel cas de la violació d'una veïna de Llefià a mans d'un número de la policia estatal. Un castell de focs i un aperitiu popular van posar punt final a l'acte de la vigília de la Diada.

L'Onze de Setembre va tenir per escenari festiu la Plaça de la Vila. Força públic va presenciar els castells que van aixecar les colles castelleres dels Minyons de Terrassa, els Castellers de Terrassa i els Castellers de Barcelona. Com sempre, en aquests casos, la festa va tenir una bona dosi d'animació per l'emoció, el patiment i el color que van donar els membres de cada colla castellera. L'acte va acabar amb un aperitiu que, com cada any, no n'hi va haver per qui en va voler. —J.G.R.

«El cuarto protocolo»

Títol original: «The Fourth Protocol»

Director: John Mackenzie.

Guionista: Frederick Forsythe.

Intèrprets: Michael Caine, Pierce Brosnan, Joanna Cassidy.

Després de descobrir el traïdor alt càrrec de l'administració que estava enviant informes secrets a Moscou, a l'agent de contraespionatge britànic John Preston (Michael Caine) li és encomanat un nou destí: la vigilància del port marítim. Allà inicia les seves investigacions sobre la mort accidental d'un suposat mariner que duia a sobre un estrany disc de metall. Un cop analitzat, resulta ser plutoni, que en combinació amb liti seria suficient per a convertir-lo amb detonador d'una bomba atòmica. En realitat el mariner és el petit esglau d'una gran operació: introduir una bomba atòmica —desmuntada peça a peça— a Anglaterra i fer-la explotar a una base de l'OTAN. Això, segons els soviètics, produirà la destrucció de l'organització militar occidental.

Una nova adaptació cinematogràfica d'un dels últims best-sellers —set milions i mig d'exemplars venuts— de l'escriptor Frederick Forsythe, que ja compta amb tres pel·lícules basades en els seus llibres: «Odesa», «Chacal», «Los perros de la guerra». «El cuarto protocolo» és una història d'espionatge internacional emmarcada dins les tensions entre els dos grans blocs. El difícil equilibri de la pau és en mans dirigents ma-

quiavèlics, que no dubten a utilitzar qualsevol mitjà per aconseguir el seu fi. Les raons d'estat són suficients perquè el jove comandant Petrofsky (Pierce Brosnan) obeeixi cegament les instruccions dels seus superiors —que l'obligaran a desfer-se dels seus col·laboradors, inclosa la coronel Irina Vassilieva (Joanna Cassidy), amb la qual ha tingut un apassionat idil·li— i preparar una bomba atòmica de baixa potència que suposarà la mort immediata de milers de persones —inclús els manifestants pacifistes— i el desencadenament d'imprevisibles conflictes mundials.

Frederick Forsythe, autor aquesta vegada del guió, ofereix un argument ric en intriga i emoció, que augmentarà el seu interès de forma galopant a mesura que ena acostem al final (final, d'altra banda, més que previsible: compte enrere del rellotge. L'explosió detinguda en l'últim segon), que juntament amb l'inici, són els millors moments del film. Tanmateix Forsythe es guarda una sorpresa final, res no és veritat, res no és mentida. Tot és política, fins i tot el mateix destí de la humanitat.

«El cuarto protocolo» és una pel·lícula realitzada amb correcció i bon domini del medi, que destaca entre les del seu gènere per la rotunda presència de Michael Caine com a protagonista. Sens dubte, un dels millors actors vius i la seva actuació el més destacat del film.

Interessant i distreta, molt recomanable per a tots aquells a qui els agradin les narracions d'intriga. — RENE ESTEVE I PLANTALECH

CARTELLERA

CINE NOU

Mar, 23 - Telf. 389 25 09

SUPERDETECTIVE II EN HOLLYWOOD

CINE PICAROL - 2 sales

Plaça de la Vila, 5 - Tel. 389 28 73

EL DÍA DE LOS MUERTOS

CINE PICAROL - 2 sales

Plaça de la Vila, 5 - Tel. 389 28 73

DEPREDADOR

Horario proyección:

4'10 - 6'15 - 8'25 - 10'25

CINE VERBENA

Mar, 20 - Tel. 389 13 42

SANGHAI SUPRISE

Lliga Catalana - Final

Ram Joventut, 90 FC. Barcelona, 82

L'encert en el tir i l'eficàcia de Johnson conduïren la Penya al primer títol de la temporada

FITXES TÈCNIQUES

R. JOVENTUT	Cistelles de 2 punts	Cistelles triples	Tirs lliures	Faltes personals	PUNTS
Jofresa	2/5	2/4	1/1	3	11
Margall	5/6	2/6	—	3	16
Villacampa	7/11	0/4	1/3	—	15
Johnson	14/17	—	6/8	3	34
Meriweather	6/12	—	2/2	4	14
Crespo	—	—	—	1	0
Ruf	—	—	—	—	0
Totals d'equip	34/51	4/14	10/14	14	90

FC BARCELONA	Cistelles de 2 punts	Cistelles triples	Tirs lliures	Faltes personals	PUNTS
Jiménez	9/14	—	2/3	5	20
Costa	0/3	0/2	—	5	0
McDowell	8/12	—	—	1	16
Norris	4/4	—	1/1	3	9
Epi II	7/9	0/7	—	—	14
Trumbo	4/6	—	—	3	8
Solozábal	4/4	1/4	—	4	11
Sibilio	2/2	0/5	—	2	4
Palacios	0/1	0/1	—	—	0
Totals d'equip	38/55	1/19	3/4	23	82

Àrbitres: Sanchís i Catalán.

Marcadors parcials:

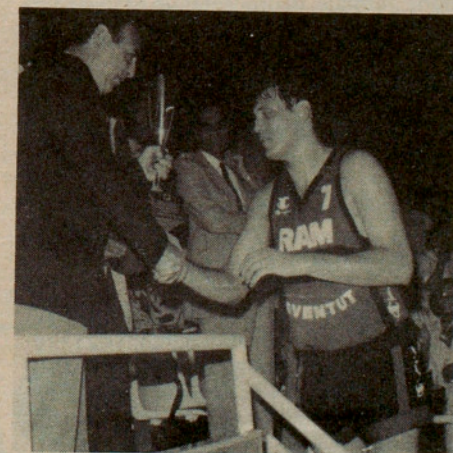
5 m. 13-15; 10 m. 23-27; 15 m. 35-37; descans 45-50;
25 m. 55-58; 30 m. 60-60; 35 m. 72-70; i final 90-82.

El Ram Joventut revalidà el títol de campió de la Lliga Catalana en vèncer al FC Barcelona, per 90-82, davant de set mil afeccionats que ompliren de gom a gom les graderies del Palau d'Esports de Monjuïc, de Barcelona.

La Penya, que es presentava amb les baixes de Montero (operat el dia abans de la final) i de Morales (seleccionat pels Jocs de la Mediterrània), no començà massa bé el partit. Als tres minuts el Barça aconseguia un important avantatge (2-8) gràcies a l'encert en les primeres accions. Aviat, però, el Joventut neutralitzava l'escapada barcelonista (13-13, m. 4) al temps que carregava a Norris amb tres faltes personals. El nord-americà fou substituït en el minut 7 per Steve Trumbo, i ja no tornaria a reapareixer degut a unes molèsties en els genolls.

Adéu «invent»

Això trastocà els plans d'Aito (jugava amb MacDowell i Norris per dins i amb Jiménez

d'aler alt), que hagué de tornar als esquemes «tradicionals». El Barça ja no ho feia tot al joc interior, en el qual Audie s'havia mostrat imparable (4 de 4), sinó que eren els seus llançadors els encarregats de portar el pes ofensiu de l'equip. I, curiosament, la millor

arma del Barcelona durant la passada temporada, el tir de tres punts, li va girar l'esquena amb l'esgarriós percentatge d'un encert sobre dinou intents. Entre Epi II i Sibilio, els reis dels triples, van errar dotze llançaments, massa com perquè el Joventut no en treïés profit.

Malgrat del 43-50 que enregistra el lluminós abans que Margall fes pujar el 45-50 amb què tancà el primer període, la igualtat va ser la tònica dominant en aquests vint minuts inicials.

«Chapeau», Johnson

En la reanudació el marcador fou molt més apretat, amb constants alternatives. Jofresa, amb una jugada de tres punts (cistella més tir lliure addicional), empatava el partit a 58 i obligava al tècnic barcelonista a jugar amb dos bases. Mentre, Reggie Johnson es mostrava imparable davant de l'anella contrària i només errava un sol tir en el segon temps. El 69-70 (m. 34) fou l'últim marcador en contra del Joventut. Dos triples de Jofresa i Villacampa i la seriositat dels dos estrangers, avançaven un final triomfant per la Penya (80-73), que arribà al desenllaç del matx sense problemes de personals.

Al final, «olés» del públic i prime títol de la temporada pel Ram Joventut. — JOSEP-ANTON COVES

Reggie Johnson, millor jugador

Reginald Johnson, el nord-americà del Ram Joventut, fou escollit millor jugador de la final. Jonson, 34 punts i 2 rebots, deixà constància de la seva classe i demostrà que és tot un campió de la NBA. Amb la incorporació de Jose C. Meriweather, Reggie juga més allunyat de l'anella i pot aprofitar millor el seu tir.

Recordem que en l'edició de l'any passat també un jugador verd-i-negre fou escollit l'home més valuós de la final. Es tracta de Mike Schultz, que en principi havia d'abandonar l'entitat badalonina el mes de novembre, però la recaiguda de Winfred King propicià la seva continuïtat fins el final de temporada.

Demà es disputa el «Ciutat de Badalona» de bàsquet

Ram Joventut-TSKA Moscou, un duel atractiu

La «Penya», rebuda en olor de multitud a l'Ajuntament

Ahir, dilluns, a migdia, es va presentar en el saló de plens de l'Ajuntament la quarta edició del Torneig «Ciutat de Badalona» de bàsquet, trofeu Jumberca. L'acte de presentació va ser presidit per l'alcalde, Joan Blanch, a qui acompanyaven els regidors Carles Segué i Pilar Cantero, així com Martínez Chueca, directiu de Jumberca, i Lluís Conesa, president del Club Joventut.

La presentació del torneig va ser molt breu i, en els seus parlaments, Pilar Cantero, Martínez Chueca i Joan Blanch van coincidir en destacar la importància d'aquesta competició per Badalona, especialment quan l'equip convidat en aquesta ocasió és el TSKA de Moscou, un dels clubs de més prestigi del bàsquet europeu. A més, el torneig arriba en un moment d'eufòria a Badalona, després del triomf del Ram Joventut en la Lliga Catalana.

En el final del seu discurs, l'alcalde va dir que ben aviat s'haurà de decidir quin serà el projecte escollit per la construcció del nou pavelló olímpic, alhora que va destacar la importància que té per la ciutat el fet que una empresa com Jumberca patrocini la competició que porta el nom de Badalona.

Cal recordar que el IV Torneig «Ciutat de Badalona» de bàsquet es disputarà en un sol partit, que es jugarà demà, dimecres, a partir de dos quarts de nou del vespre, i en el

qual, s'enfrontaran el Ram Joventut i el TSKA de Moscou. L'encontre servirà de presentació del primer equip de la «Penya» davant dels seus socis i seguidors, als quals els podran oferir el trofeu conquerit a la Lliga Catalana. De tota manera, el Joventut ja va ser rebut ahir a l'Ajuntament per haver aconseguit aquest primer títol de la temporada, i els aficionats badalonins ja van tenir l'ocasió de vitorejar els flamants campions de Catalunya.

L'entitat de l'adversari, així com els preus

populars que ha fixat per aquest torneig l'Àrea de Cultura, Joventut i Esports de l'Ajuntament, fan preveure que el pavelló del Joventut s'omplirà de gom a gom per presenciar l'espectacle que, ben segur, oferiran verd-i-negres i soviètics.

En el moment d'escriure aquest comentari encara es desconeixia oficialment la composició de l'equip del TSKA, però podem avançar que hi seran presents jugadors internacionals tan coneguts com Tkachenko, Lopatov, Goborov, Pankraskin, Volkov o Tarakanov. L'entrenador continua essent Selikov, igual que en les darreres temporades.

Així, doncs, tot és a punt perquè es disputi una altra edició del «Ciutat de Badalona» de bàsquet, malgrat que enguany han existit més problemes que mai per organitzar-lo, donades les eleccions municipals i l'època estiuenca. En qualsevol cas, el que interessava era poder continuar organitzant la competició i això s'ha aconseguit, a més, portant un convidat tan il·lustre com el TSKA de Moscou. —A.C.

Lliga Catalana - Grup «A»

Ram Joventut, 114

TDK Manresa, 105

Els 50 punts de Simpson donaren emoció a un partit sense defenses

FITXA TECNICA:

RAM JOVENTUT: 114 (55): 37/52 intents, 8/17 de tres punts i 16/21 tirs lliures. 21 faltes per-

sonals amb un eliminat: Crespo (m. 30). **Anotadors:** Jofresa 1, 13; Crespo, 4; Margall, 30; Johnson, 28 i Meriweather, 23 —equip inicial—, Ruf, 0; i Villacampa, 16.

TDK MANRESA: 105 (55): 29/40 intents, 11/29 de tres punts i 14/18 tirs lliures. 22 faltes personals i una falta tècnica (Simpson) amb dos eliminats: Pujolràs (m. 34) i Bartolomé (m. 36). **Anotadors:** Ayuso, 12; Housey, 23; Pujolràs, 4; Bartolomé, 13 i Simpson, 50 —equip inicial—, Blanco, 3.

Àrbitres: Mitjana i Fernández.

Parcials cada 5 minuts: 11-13; 25-28; 42-41; 55-55 (descans); 69-65; 90-82; 102-93 i 114-105 (final).

No ho tingué pas fàcil el Ram Joventut davant d'un TDK mancat de dues peces bàsiques com són Jordi Creus i Julian Ortiz. Des dels primers minuts els del Bages portaren la iniciativa (27-34, m. 11) amb un Simpson imparable. L'ex-blau-grana totalitzà 50 punts (20 a la primera meitat i 30 a la segona) i encistellà sis triples. En el minut 13 la Penya assolí el primer marcador favorable (37-36), però no podia anar-se'n per més d'un cistella de diferència.

Quan en el minut 26 el Joventut superà la barrera psicològica dels deu punts de diferència (77-66), hom creia que el conjunt de Gavaldà baixaria la guàrdia. No fou així. Quan faltaven sis minuts per a la conclusió del matx s'apropà altra vegada el TDK (98-93), però la seva reacció, portada —com no— per Kenneth Simpson, fou avortada per l'encert dels jugadors verd-i-negres de cara l'anella rival. — JOSEP ANTON COVES

Copa Príncep d'Astúries

Bancobao, 82

Ram Joventut, 107

La «Penya» va iniciar la seva participació en la Copa Príncep d'Astúries amb una àmplia victòria a la pista del Bancobao, de Collado Villalba, malgrat les importants baixes de Montero i Margall, lesionats. Els vint-i-cinc punts de difereència que va assolir l'equip badaloní li atorguen la gairebé completa seguretat de classificar-se pels quarts de final d'aquesta competició, que l'any passat ja va guanyar el Joventut.

Alfred Julbe va continuar en l'encertada línia de donar molts minuts de joc als jugadors més joves de la seva plantilla, de manera que, en la major part de l'encontre, va mantenir un mínim de dos júnors en pista.

El partit enfront del Bancobao no va tenir cap mena d'interès ni emoció, perquè en el minut cinc els badalonins ja guanyaven per nou punts (6-15). En el conjunt madrileny només White i Barros van demostrar alguna cosa, mentre que Winfred King va tenir una discreta actuació, doncs continua amb els seus problemes en el genoll, que van aconsellar els tècnics i metges del Joventut a desestimar el fitxatge d'aquest home que, en con-

dicions normals, hauria estat un gran retorc per la «Penya». — R.B.

FITXA TECNICA:

BANCOBAO, 82.— 28 cistelles de 68 intents; 3/6 cistelles de tres punts; 17/20 tirs lliures llençats; 23 faltes personals. Un eliminat: King. **Encistelladors:** Gorroño (9), Ruiz Paz (5), King (11), White (20) i Barros (17), com equip inicial; Sanz, Seguí (16) i Amón (4).

RAM JOVENTUT, 107.— 39 cistelles de 67 intents; 5/10 cistelles de tres punts; 14/21 tirs lliures llençats; 20 faltes personals. Sense eliminats. **Encistelladors:** R. Jofresa (12), Crespo (12), Meriweather (24), Johnson (15) i Villacampa (15), com equip inicial; Ruf (6), T. Jofresa (3), Solé (2), Rosa (8) i Pardo (10).

Àrbitres: Herrera i Gallo.

Marcadors parcials cada cinc minuts: 6-15, 19-30, 27-49 i 34-54 (descans); 42-69, 54-81, 70-97 i 82-107 (final).

Futbol: Tercera Divisió

Gavà, 2 - Badalona, 5

Els favorits no perdonen

GAVÀ: Capi, Latorre, Dani (Alfredo), López-Adam, Valero, Moreno, Cueto, Bernad, Mulero (Curro), Sánchez-Gallardo i Francisco.

BADALONA: Fausto, López-Izaguirre, Mariano, Andreu (Aguado), Totó, Martínez, Rier, Juan Carlos, Bata (Rovira), Bermejo i Hugo.

Àrbitre: Javier Romero Sánchez, auxiliat a les bandes per Joan Rovira i Ernest Oliván. Regular, encara que en alguns moments de la segona part va oferir un recital a favor de l'equip titular del camp. Mostrà targetes grogues a Bernad, Bermejo i Alfredo.

Gols: En el minut 41, Juan Carlos recull per velocitat una pilota i des del punt de córner centra per sobre dels defensors i el porter, i Martínez, atent a la jugada, remata de cap (0-1); en el minut 48, Francisco, de xut creuat i junt al pal (1-1); en el minut 58, Bata de falta directa que supera la barrera (1-2); en el minut 61, Juan Carlos, de jugada personal, supera els seus marcadors i el porter, amb un potent xut col.locat (1-3); en el minut 64, Rier remata de cap un córner tret per Martínez (2-3); en el minut 75, López-Adam fusella una falta dintre de l'àrea comesa per Fausto (2-4); en el minut 87, Rier transformà un clar penal fet a Hugo (2-5).

Incidències: Una bona entrada gràcies a la massiva presència de seguidors badalonins. Terreny de joc mol sec, que va perjudicar els jugadors del Badalona. Els dos equips varen empatar a vuit trets de cantonada. En el minut 73 Fausto va parer un penal, tirat per Bernad.

El partit: El partit, d'antuvi, ja presentava un bon al·licient per la rivalitat que tenen de

sempre el Badalona i el Gavà. El retorn dels dos a la categoria nacional ha fet que es tornessin a trobar, i en un moment difícil com és el primer partit de la temporada. El partit va ser en tot moment correcte i jugat amb esportivitat encara que no varen mancar jugades de duresa. D'entre la gent del Badalona-Mastergas varen resultar lesionats Andreu i Bata, i, per part del Gavà, Alfredo.

Les jugades d'atac se succeïren a l'una i a l'altra porteria, per bé que el Badalona fou més insistent a l'hora de coordinar els seus atacs.

Destacà per damunt de tots els jugador Juan Carlos; dels seus peus va sortir la jugada que va encarrilar la justa i merescuda victòria badalonina.

Amb l'aventatge d'un gol va finalitzar la primera part. Al començar el segon temps, els homes de Pepín van sortir amb tàctica ofensiva per tal de sorprendre els badalonins, cosa que aconseguiren en els primers minuts. Però en obrir les seves línies de cobertura van permetre als de Badalona muntar el seu joc de contraatac. El resultat ja reflecteix com va anar el partit, i podem destacar que el Badalona va deixar un bon regust a tots els presents. — PERE SORIANO. Foto: G. Vera.

Santa Madrona, 60
Tel. 384 03 11
BADALONA

Campionat de Catalunya de Veterans

Badalona, 1
Sant Adrià, 3

BADALONA: Soler, Comas (Caballero), Juanín, Molina, Ricard (Pedro), Abellán, Rodri I, Aladro, matamala, Rodri II i Esbrí (Guevara i Amadeo).

SANT ADRIÀ: Borruell, López, Ferrer, Forcadell, Díaz, Pacino, Lozano, Pérez, Florencio, Alí i Ruiz (Puertas, Coll, Tercero, Bonilla i Montesinos).

Àrbitre: Marín Pallarés, molt bé; mostrà una sola targeta, a Bonilla.

Gols: El del Badalona l'aconseguí Rodri I, i el marroquí Alí va fer els tres gols del seu equip.

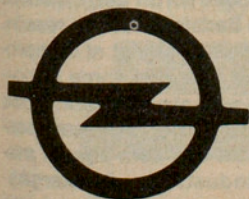
Els jugadors badalonins, conscients del que es jugaven, el primer partit de la temporada a casa i davant dels seus seguidors, van sortir a totes i van dominar clarament durant els primers quaranta-cinc minuts. Però una cosa és dominar creant situacions de gol, i l'altra és aconseguir-los. Per altra part, el seu rival, el Sant Adrià, més conservador, es va fer amb el mig del camp i les poques oportunitats que li van ser donades les va transformar en gols: El jugador Alí s'escapava constantment, i davant de porta no va perdonar res.

A la segona part va seguir la mateixa tònica que a la primera. El Badalona, portat per Rodri II, que la darrera temporada fou el capità del primer equip del Badalona, es va llençar a l'atac sobre la porteria de Borruell, però aquest i la seva defensa, molt segura de forma especial Forcadell, varen trencar les aspiracions badalonines no tan sols d'empatar sinó d'almenys reduir distàncies.

Cal dir que els jugadors del Sant Adrià varen demostrar una millor preparació física, que a la postre, fou la clau de la seva victòria. Com deïem en el títol, un mal començament pels homes que dirigeix Josep Llansó. — PERE SORIANO

A Begur amb el 4x4 Litoral

Els provinents dies 19 i 20 de setembre tindrà lloc, a Begur, una concentració de cotxes 4x4. El Grup Litoral hi serà present, després de la positiva experiència viscuda l'any passat. Totes aquelles persones que estiguin interessades en anar-hi cal que s'adrecin als tallers de 4x4 Sebantoni o Nelkim, de la nostra ciutat.

MASTERGAS

PONENT, 94 BADALONA

el nostre

Entrenador per un dia

Velasco no vol fer d'home de palla

Velasco, amb el president del Badalona i el vocal de Relacions públiques del Club

Ja ho vau llegir. Tot dat i beneït. Plega, per raons de titulació estatal, el vell Núñez (un home enamorat del Badalona) i la directiva presenta el seu substitut: Sebastian Velasco Cano. No és cap figura, però és un extraordinari treballador i un entès del futbol de tercera estatal, de manera concreta del grup català. Velasco és presentat als mitjans de comunicació a les instal·lacions esportives del Badalona. És natural de Màlaga i té cinquanta anys; en aparença és un home senzill, però hom l'intueix recte, trencador.

Complet el tràmit protocol·lari, el nou i flamant entrenador, flanquejat pel president, Arazans, i el relacions públiques del Club i commodoro del Nàutic, Joan Casas, es disposa a xerrar més extensament amb president i directius. És clar que l'ou ja no li podien amagar més i Velasco coneix, astorat, que allà qui mana de veritat és en Granero; que a ell també l'escoltaran molt, que tindran presents els seus consells, que s'asseurà a la banqueta, que cobrará, firmará... quasi tot, doncs. Però qui talla el bacallà, qui diu blanc o negre, és diu Granero, artífex de la bona campanya de l'any passat i home de confiança de la directiva i responsable de la plantilla actual, home per home. Velasco diu que això no és fer d'entrenador. Que això és fer d'home de palla i que ell no ho accepta. No vol perdre el seu prestigi. Velasco es creu capacitat de dirigir el Badalona ell tot sol; a tot estirar no li sembla malament un secretari tècnic, però cadascun a la seva feina.

Que si patatim, que si patatim, Velasco que no dóna el braç a torçar i plega abans de començar. Ha estat l'entrenador de vida més curta al Badalona. Ens sembla que també el més barat, perquè no va cobrar res per perdre el temps unes quantes hores.

En Pere Soriano va parlar-hi abans, quan tot eren flor i violes i ningú no podia pensar-se el desenllaç definitiu:

—Sou un enamorat del jovent?

—Sí. M'agrada la gent jove, i el Badalona la té. Els nois són ambiciosos, volen anar amunt i això és bo, dóna més gust treballar amb gent que saps que vol arribar i pujar de categoria, si pot. Per això he vingut al Badalona, menyspreant altres ofertes, potser més substancioses.

—Currículum?

—Gramenet, Rubí, Horta, Martínez, Guineueta i, l'any passat, el Prat. Tinc títol estatal des de fa tres anys i he fet estatges a Vichy i a Alemanya, entrenant en aquell país.

—Analitzi la plantilla del Badalona...

—La vaig conèixer en el trofeu dels històrics. Són nois joves, com hem dit abans, però tenen fusta. En conjunt, em van causar una grata impressió. Dels menys joves algun ha estat ja a les meves ordres, com López-Izaguirre. I bé, no cal descobrir ara els Vilches, Agera, Ruiz, Martínez, Rier... Jugadors que vénen tots ells de superiors categories. Crec que el Badalona té una bona plantilla, amb un secretari tècnic qualificat com és en «Rafa» Granero, un home entès en futbol i que coneix molt bé la plantilla. Podríem aspirar tots plegats a ser campions, és clar que sí.

Però l'home proposa i Déu disposa. Velasco se'n va anar per allà on havia vingut. Amb el cap alt busca un nou equip. El Mollerussa?, ara ja està compromès. Ja n'hi en sortirà un. Velasco en mereix tenir sort. És tot un home. I un home té nom, cognom i vergonya. —J. DE ZARAGOZA. Fotos Vera

Mastergás, el primer sponsor del C.F. Badalona

La firma badalonina «Mastergás», concessionària oficial de la casa «Opel», patrocinà durant aquesta temporada de futbol el primer equip del Club de Futbol Badalona, que després dels seus vuitanta-quatre anys d'història, encetarà un «sponsor». Així, doncs, la denominació de l'equip serà de «Mastergás-Badalona».

L'arribada d'aquesta nova firma comercial badalonina, «Mastergás, S.A.», serà, sense cap mena de dubte, un ajut important per al club, i permetrà als seus directius la dedicació total als jugadors, de manera molt especial als que formen el primer equip, que té l'obligació de lluitar per una de les places d'accés a la categoria superior, un interès que és compartit també per la firma comercial.

Els directius de «Mastergás, S.A.» van convidar els directius del Club, l'Ajuntament, els tècnics i jugadors i la premsa i ràdio locals, a un sopar que fou servit en el restaurant «La Donzella de la Costa».

Quan es va arribar a les postres, va haver-hi una sèrie de parlaments, tots ells dirigits a l'afany de potenciar el primer equip de la ciutat, i, per altra part, a fer conèixer la nova firma comercial, el nom de la qual lluiran els jugadors badalonins en la seva samarreta de jugar.

Varen parlar Angel Arazans, president del Club; Claudio García, director-gerent de la firma; Pilar Cantero, regidora municipal d'Esports; Marcos E. García, també director-gerent de la firma; Juan Felipe Ruiz, conseller municipal; José Herrero, conseller de Seguretat Ciutadana; Manuel Piñero, adjunt a la presidència del Badalona; Sebastià Velasco, que era recent entrenador; Daniel Andreu, capità de l'equip, i Rafa Granero, secretari tècnic del Club, a més de que signa aquesta nota.

Els directius de la firma patrocinadora, en una improvisada roda de premsa feta dintre del mateix restaurant, dirien que: «**Hem arribat a Badalona oferint el nostre ajut al primer equip de futbol de la ciutat, perquè crelem en el seu historial i estem convençuts que lluitarà per assolir una plaça a la categoria superior, cosa que vol dir que els noms de «Mastergás» i de Badalona tindran ressò.**»

Ens digueren que han signat el compromís per un any i per una xifra força important, i que estan il·lusionats de seguir, si les coses surten com tots desitgem, i varen saltar el fet important que serà aquest matrimoni esportiu-industrial: «**Mastergás-Badalona**», del qual esperen les dues parts grans aconseqüiments i millors fets. — PERE SORIANO

Resultats Tercera Divisió**Primera jornada**

Lloret, 1 - Balaguer, 2
 Olot, 1 - Palamós, 5
 Manresa, 3 - Reus, 1
 Tortosa, 1 - Santboià, 0
 Sant Andreu, 2 - Gramenet, 1
 Granollers, 1 - Igualada, 0
 Gavà, 2 - Badalona, 5
 Esplugues, 1 - Banyoles, 0
 Sant Cristòfol, 3 - Vic, 3
 Manlleu, 2 - Blanes, 3

**Primera categoria regional
Grup segon****Resultats**

Pomar, 4 - Roquetes, 0
 Garriga, 1 - Àguila, 1
 Mediterrani, 1 - Bufalà, 0 (sense acabar)
 Trajana, 2 - Llefià, 1
 Estr. Salut, 0 - Obrers, 1

**Segona categoria regional
Grup X**

Artiguenc, 5 - Tiana, 0
 Bruc, 0 - La Mina, 1
 Penya Morera, 1 - Mesina, 0 (sense acabar)
 Catalana, 2 - Los Panchos, 2
 Besonense - Cros (suspès)
 Sistrells, 1 - Los Amigos, 2
 Fuertebesós, 4 - Cordobés, 3
 Lloreda, 3 - Sant Roc, 2

**Canvi d'entrenador al
Bufalà**

La Junta Directiva del C.F. Bufalà ha fet pública una nota oficial, en la qual es notifica que, a petició pròpia, ha cessat l'entrenador Jaume Brandaris, que per motius laborals no podia continuar en el càrrec, ja que no disposa de temps per dedicar-se com cal a portar a terme la tasca dels entrenaments.

El president del Bufalà, Jeroni Martínez, ha contractat un nou entrenador, Burrial, ex jugador i tècnic de la U.D. Horta, i que té un bon historial esportiu. — N.

**Primera Categoria Regional
Grup segon****Mediterrani, 1
Bufalà, 0 (sense acabar)**

Poc comentari futbolístic es pot fer d'aquest partit que només va durar quaranta-cinc minuts, degut a l'alteració d'ordre públic que van originar pel seu mal comportament els espectadors locals, i per la falta de la força pública. Davant d'això, el col·legiat va decidir de suspendre el partit, per tal d'evitar allò que hauria pogut ser una tragèdia en el camp d'esport de La Mina. Aleshores el resultat era favorable a l'equip local, per 1 a 0. El gol havia estat marcat de penal.

El Bufalà va presentar la següent alineació:

JUGUETES MIGUEL

• Venta al mayor y detall

PRESENTA LA TRAVESSA

Jornada 4 - 20-9-87

1.- Mallorca - cadis	1
2.- Logroñés - sabadell	1 X
3.- Celta - At. Madrid	1 X 2
4.- Betis - At. Bilbao	1
5.- Barcelona - València	1
6.- Múrcia - Espanyol	X 2
7.- Real Sociedad - Sevilla	1
8.- Valladolid - Las Palmas	1
9.- Real Madrid - Osasuna	1
10.- Gijón - Saragossa	1
11.- Màlaga - Oviedo	1
12.- Burgos - Castilla	1
13.- Sestao - Coruña	X
14.- Huelva - Granada	2

Miguel 1	Miguel 2	Miguel 3
Can Llagosta, 7-13	Templo, 1	Mar, 87
Gal. Victoria	Franc. Layret, 123	
T.384 31 53	T.384 01 46	T.399 15 56

ció: Salva, Camacho, Manjon, Jaume, Barro, López, Jacinto, Bonilla, Pardo, Kim i Gabarre. — J.N.LL.

**Estrella La Salut, 0
Los Obreros, 1**

Amb un matí esplèndid i amb molta aflluència d'aficionats el camp de la Salut, va començar la temporada i el debut del Estrella a la nova categoria. L'equip visitant, de Santa Coloma, es va emportar els dos punts, aconseguits amb una pena màxima. No va merèixer l'Estrella de perdre aquest encontre; sempre va portar la iniciativa del joc, des del començament, però no va tenir sort en el tir al portal contrari.

Després del descans es va notar l'esgotament dels dos conjunts. Els locals varen sortir a aconseguir un resultat positiu, i portaven la mateixa tònica de la primera part. Es a dir, l'Estrella posava més ambició, però no arribava als metres finals, mentre que els veïns dels Obrers s'acostaven al meta Arellano, i això va provocar la pena màxima, que li va costar el perdre els dos punts. Al final Arellano va evitar amb la seva bona actuació que la derrota fos més àmplia.

L'únic gol va ser marcat per Cañaveras.

Àrbitre: Joaquín Surifñach i Nadal, que va treure targetes grogues a Montesinos, Zamora i Julito.

ESTRELLA LA SALUT: Arellano, Soñes, Lledó II, Ramos, Juani, Julito, Lledó I, Capilla, Toni, Felipe, Juanito.

JOAN LLUÍS LIÑAN

Segona Regional (Grup X)**Artiguenc, 5 - Tiana, 0**

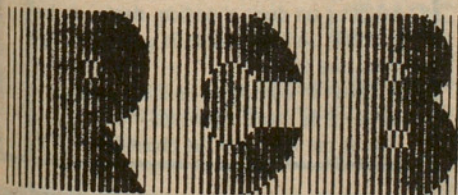
ARTIGUENC: Lledó, Castellanos, Andrés, Pedro, Guerrero (Rio), Melero, Jimmy, Garcés, Joseito, Ferrón i Restoy.

C. TIANA: León, Mari, Alemany, César, Blanco (leiva), Suso, Vidiella, Fusté (Tavira), Jordi Núñez, Xavi Núñez i Gallego.

ara, als

91,1 FM

L'emissora de la costa

91,1 mhz. FM

l'ona de la costa...

Àrbitre: López Jurado, correcte.

Gols: Als 30 minuts es senyalà penal al Tiana, que Guerrero transformà en el 1-0; als 41 minuts, una escapada de Restoy marcava el 2-0; després del descans, als 55 minuts, Joseito aprofità una falsa sortida del meta per obtenir el 3-0; als 80 minuts, en una combinació de la davantera, Garcés marcava el quart gol, i finalment, als 89 minuts, Jimmy esquivava el meta i col·locava el marcador en el 5-0 definitiu.

Comentari: L'inici de la temporada no podia ésser més prometedora per l'Artiguenc, i no tant pel resultat clar obtingut sinó pel joc demostrat per l'equip vermellós, ja que les seves combinacions de joc i la bona col·locació dels homes en el terreny de joc varen ser les claus de la victòria.

No es pot dir que el Tiana fos una víctima propiciatòria, sinó que, al contrari, va oferir forta resistència i movilitat de joc, que va donar a l'encontre una vistositat i una emoció interessants. Però el que sí que varen acusar tianencs fou una falta de veterania que de ben segur milloraran, i pot ser un equip que es faci respectar. — **MIQUEL MARTIN**

Amistós

Artiguenc, 2 At. Gramenet, 5

ARTIGUENC: Lledó, Castellanos, Andrés, Pedro, Paco, Roberto, Francisco (Jimmy), Guerrero, Juanjo, Restoy i Antonio.

AT. GRAMENET: Miquel-Angel, Banda, Jai-

me, Tomàs. Eloy, Carlos, Basalduch, Vicente, Macanas i Romero.

Com a partit de pretemporada, l'Artiguenc va disputar el passat dia 11 de setembre, un encontre amistós l'Atlètic Gramenet, de la Tercera Divisió. El partit va ser molt entretingut, amb algunes jugades de mèrit entre un i altre equips. Cal destacar que, malgrat la diferència de categoria entre els dos, i que al final va donar la victòria a l'equip visitant, el conjunt local va realitzar una bona actuació. Els gols de l'Artiguenc van ser aconseguits per Guerrero, de penal, y Jimmy, en una internada. — **M.M.**

Tennis

Campionat júnior

Com ja informàvem a l'anterior edició de REVISTA DE BADALONA, al llarg d'aquesta setmana ha tingut lloc, a les pistes del tennis Club Badalona, el campionat Open Júnior. Després d'un primera ronda en la qual els més destacats foren els W.O. —no compareixença d'un dels dos jugadors—, la segona ronda veia caure tots els caps de sèrie, excepte el primer, que acabaria guanyant el campionat. Així, la participació badalonina minvà dia rera dia, i únicament l'Albert Molina, del Club de Tennis Mas Ram, aconseguí d'arribar a les semifinals després d'eliminar el cap de sèrie número 2, Jordi Gaspar, a segona ronda.

La final es disputà diumenge, dia 13 i la guanyà David Creus, del Club Tennis Sabadell, davant de Gustavo López, del C.T. Martaró, per 6/1 i 7/6.

D'una altra banda, dissabte es jugà la se-

gona eliminatòria del Campionat de Catalunya per equips alevins B, en la qual els jugadors del Tennis Club Badalona aconseguiren la victòria davant de l'Epic Casino del Comerç, de Terrasa, per 8 a 1. — **JOAN MATIES GARCIA**

El base va ser operat i el capità té una infecció ocular

Montero i Margall, baixes per lesió

Encara que els resultats esportius estiguin acompanyant positivament el Ram Joventut en aquests començaments de temporada, cal destacar que les lesions no estan respectant gens els homes d'Alfred Julbe. Així, després de les ja anunciades lesions de Montero i Villacampa, ara s'ha de sumar la infecció ocular que pateix Josep Maria Margall.

Segons que sembla, el capità verd-i-negre serà baixa per uns deu dies i, per tant, no podrà jugar demà enfront del TSKA de Moscou ni el proper diumenge contra el Bancobao, en el partit de tornada dels vuitens de final de la Copa Príncep d'Astúries.

D'altra banda, cal dir que Montero va ser operat la setmana passada. Al base li van extraure una partícula del menisc i no tornarà a jugar abans d'un mes. Mentrestant, Jordi Villacampa continua jugant, però no es descarta que en qualsevol moment hagi de passar pel quiròfan, per tal de solucionar els seus problemes en un taló.

OFERTES I DEMANDES

Els anuncis per aquesta secció es reben en les nostres oficines, Canonge Baranera, 64, 1r.
DE 9 A 1 DEL MATÍ
i en agències de publicitat.
Tarifa per mòduls de 35 x 60 mm. mínim.
Consulti pel telèfon
389 41 58
el nostre servei i les seves condicions

Torre en venda

A Lloret Blau
Amurallada i moblada. 812 m², 3 hab., 2 banys, terrassa, etc..
7.000.000 ptes. Tel. 388 26 94 (fins a les 10 vespre)

Terreny a La Conreria

Es ven terreny al carrer, Circunvalació, 25 (La Conreria)
Té 604 m² i dona a dos carrers.
Raó: 388 05 63

Oración al Espíritu Santo

Espíritu Santo. Tú que me adoras todo, que iluminas todos los caminos para que yo alcance mi ideal. Tú que me das el don divino de perdonar y olvidar el mal que me hacen y que en todos los instantes de vida estés conmigo, yo quiero en este corto diálogo agradecerte por todo y confirmar una vez más que nunca quiero separarme de Ti, por mayor que sea la ilusión material.

Deseo estar contigo y todos mis seres queridos en la gracia perpetua. Gracias por tu misericordia para conmigo y los míos.
(La persona debería rezar esta oración 3 días seguidos sin decir el pedido, dentro de tres días días será alcanzada la gracia por más difícil que sea).

(Publicar en cuando se reciba la gracia).
Agradece la gracia alcanzada.
Gracias por las 6 gracias obtenidas. P.V.P.

ANUNCIS A

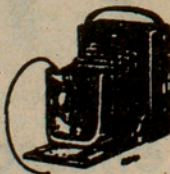
La Vanguardia
I A TOTA LA PREMSA
Telèfons 389 21 46 i 389 43 38

G. VERA

Fotógrafo

● Reportajes gráficos

tel. 387 52 48

Gràcies a l'Esperit Sant

R.C.

Es traspasa

Botiga centre comercial Sant Adrià,
120 m². Situació immillorable.
Tel. 381 00 81

Empresa constructora necesita

Aparejador o técnico en obras

Para confección de presupuestos y
seguimiento de obras. Interesados
escribir a REVISTA DE BADALONA
Ref. núm. 10.254
(preguntar Sra. Maria)

**INSTITUTO NACIONAL
DE EMPLEO**

I.N.E.M.

Oficinas de Empleo de esta ciudad:
c/. Galileo, 2 bis y c/. Layetania, 22

I.N.E.M. recuerda la obligatoriedad
de las empresas que anuncian sus
puestos de trabajo de atender a los
trabajadores enviados por las Ofi-
cinas de Empleo, así como de comuni-
car y efectuar la tramitación corres-
pondiente ante éstas, relativa a las
personas contratadas cualesquiera
que estas fuesen.

**Pulimentos y
abrillantados de suelos.**

Reformas de construcción en general.
(Presupuestos sin compromiso)
Pulimentos Morgado
Tel. 387 36 15

Pintor

Pinte, empapele, estuque,
enmoquete, en cómodos
plazos, es la mejor garantía.
Llame sin compromiso, le
daremos presupuesto.
Telf. 387 87 46

Urge traspasar

Bodega alimentación
por no poder atender.
En funcionamiento.
Local 70 m². Telf. 389 75 04

**PER ANUNCIAR-SE A
AQUESTA SECCIÓ NO
CAL QUE VINGUI**

¡FACI-HO PER TELÈFON!

Tel. 389 41 58 (2 línies)

(consulti les condicions d'aquest servei)

**Talleres artesanos
autónomos**

Máquinas overlock, máquinas dos
agujas, máquinas repuntadoras.
Trabajo serio todo el año a domicilio,
en el centro de Badalona.
Interesados llamar tel. 383 77 04

Alquilo local

de 80 m² con luz, agua i vado
céntrico
Telf. 387 64 99

**Necesitamos
persona**

para almacén, de 45 a 55 años.
Interesados llamar a Comercial
Compte, S.A. Plaza de la Font, 8.
Badalona. Tel. 384 44 84.
(Srta. Lluïsa)

Unidad de Servicios Informáticos.

**LOGIC[®]
CONTROL**

Primera firma nacional de edición de Software.
Primer distribuidor nacional de primeras marcas de microordenadores y
miniordenadores.

Precisa para su división de Microinformática

VENDEDORES/AS

Ofrecemos:

- Formación específica a cargo de la Empresa.
- Integración en empresa en continua expansión con grandes posibilidades de promoción.
- Interesante retribución económica.

Valoramos:

- Iniciativa propia.
- Buena presencia.
- Titulación media o superior.
- Conocimientos administrativos.
- Vehículo propio.

Interesados llamen: Att. Mercè Alonso
Tel. 389 59 00

Se precisa

Matriceros con experiencia en prensa
excéntricas, Torno y Fresa. Sueldo
según aptitudes. Tel. 389 42 53

Noi de 21 anys

amb experiència d'anglès i
informàtica, busca feina

Raó: Tel. 389 20 40

**Noi de 22 anys busca
treball com ajudant de
taller o establiment**
Telf. 387 30 27

43è. APLEC DE LA SARDANA

Cobles: BADALONA, PRINCIPAL DE LLOBREGAT,
MARINADA i PRINCIPAL DE LA BISBAL

Matí: Concurs de Colles i de Colles improvisades.
Tarda: Concurs de Revesses per a Colles improvisades.

DIA 20 DE SETEMBRE

Matí i tarda, Parc de Can Solei
Nit, Plaça de la Vila

Una organització de «Badalona Sardanista», amb la col.laboració del Patronat de l'Aplec de la Sardana, l'Ajuntament de Badalona i REVISTA DE BADALONA